

Madde Ezeli midir?

Kadîm ve Ezeli demek; başlangıcı olmayan, varlığı boyunca değişmeyen, zatında, sıfatında ve hâllerinde hiçbir dönüşüm kabul etmeyen şey demektir. Oysa madde dediğimiz şey, baştan sona değişim içindedir. Atomundan galaksisine kadar her şey değişir, başkalaşır, doğar, çözülür ve yok olur. Böyle bir şeye “kadîm” demek, açık bir çelişkidir.

Değişen hiçbir şey ezeli olamaz. Bu, tartışmalı bir görüş değil; aklın en temel kuralıdır. Ezeli demek; başlangıcı olmayan, değişmeyen, eskimeyen ve bozulmayan demektir.

Şimdi etrafımıza bakalım. Atomlar parçalanıyor, yıldızlar doğuyor ve sönüyor, canlılar geliyor ve gidiyor, her şey dönüşüyor. Değişen bir şeye “ezeli” demek, kelimenin içini boşaltmaktır. 1965'te keşfedilen Kozmik Mikrodalga Arka Plan, evrenin bir zamanlar çok sıcak ve yoğun olduğunu ve sonradan soğuyarak bugünkü hâline geldiğini kesin biçimde gösterir. Bu, evrenin ezelden beri aynı durumda olmadığını ve fiziksel bir başlangıç evresi yaşadığını ortaya koyar. **Ezeli olan bir şey soğumaz; soğuyan şeyin mutlaka bir başlangıcı vardır.**

“Madde hep vardı” diyenlere bir soru soralım: Madde dediğiniz şey mekânsız olabilir mi, şekilsiz olabilir mi, ölçüsüz olabilir mi, hareketsiz olabilir mi? Cevap bellidir: Hayır. Bunlardan biri yoksa, madde de yoktur. O hâlde madde dediğin şey, şekle, ölçüye, mekâna ve hâllere muhtaçtır. **Muhtaç olan bir şey ise ezeli olamaz.**

Madde, kendisini ayakta tutan hareket, sükûn, büyüklük, küçüklük, katılık ve sıvılık gibi hâllerle birlikte vardır. Bu hâller sonradan meydana gelir ve sürekli değişir. Değişen şeye hâdis denir. Şimdi soru şudur: Sıfatları ve hâlleri sonradan olan bir şeyin kendisi nasıl kadîm olabilir? Bu, aklen imkânsızdır.

Eğer madde kadîm olsaydı, sıfatlarının da kadîm olması gerekirdi. Ancak gözümüzün önünde şekiller değişmekte, atomlar çözülmekte, varlıklar doğup ölmektedir. Demek ki sıfatlar hâdis, hâller hâdis, sûretler hâdistir. Hâdis sıfatlara sahip olan bir şeyin kendisi de hâdistir.

Bilim, galaksilerin uzaklaşma hızını ölçerek evrenin **geri doğru izlendiğinde** sonlu bir geçmişte **çok yoğun bir hâlde** toplandığını göstermektedir. Bu hesaplamalar, evrenin yaşını yaklaşık **13,8 milyar yıl** olarak vermektedir. **Yaşı olan bir şey ezeli olamaz; ezeli olan için “kaç yaşında?” sorusu sorulmaz.** Bu sonuç felsefî değil, **doğrudan ölçüme dayalı bilimsel bir bulgudur.**

Bir de atom meselesi var. Atomun mutlaka bir mekânda bulunması gerekir. Atomlar aynı deniliyor. Peki o zaman neden birinden insan, diğerinden taş, bir başkasından çiçek, bir

diğerinden yıldız çıkıyor? Aynı malzemededen bu kadar farklı şey çıkıyorsa, ortada bilinçli bir tercih ve kasıt vardır.

Eğer madde ve sıfatları kadîm olsaydı, değişim olmazdı, oluş olmazdı, yeni şeyler meydana gelmezdi. O hâlde bu çeşitlilik, bu hareket, bu canlılık ve bu başkalaşma nereden gelmiştir? Değişmeyenden değişen çıkmaz.

Bu kâinat bilinçsiz, iradesiz ve mecburî bir varlıktan çıkmış olamaz. Çünkü kâinatta seçme vardır, ölçü vardır, denge vardır ve hikmet vardır. Bunlar ancak Fâil-i Muhtar ile açıklanabilir.

Madde kadîm değildir. Madde değiştiği için hâdistir. Kâinat sonradan yaratılmıştır. Bu yaratılış kasıt ve irade ile olmuştur. Öyleyse madde ezeli değildir; kâinat kendiliğinden değildir. Her şey, Fâil-i Muhtar olan **Âlim-i Mutlak ve Kâdir-i Ezelî** tarafından **yoktan yaratılmıştır**.

Ateistlerin maddeye ezeliyet vermesinin sebebi

Bu Bir Bilim Meselesi Değil, Zihinsel Bir Mecburiyettir

Ateistlerin maddeye ezeliyet vermesinin sebebi bilimsel bir zorunluluk değil, felsefî ve zihinsel bir mecburiyettir. **Çünkü eğer madde ezeli değilse, bir Yaratıcıyı kabul etmek gerekir.** Ateist düşünce ise en baştan “Yaratıcı yoktur” hükmünü koyar. Bu hüküm konulduktan sonra geriye iki ihtimal kalır: Ya madde ezeli olacak ya da her şey yoktan, kendiliğinden var olacaktır. Yoktan kendiliğinden var olmak aklen imkânsız olduğu için, ateist zihin maddeye ezeliyet vermek zorunda kalır. Bu bir ispat değil, bir kaçıştır.

Fail-i Muhtar’dan Kurtulma Çabası

Madde sonradan yaratılmış kabul edilseydi; irade, tercih ve kasıt zorunlu olurdu.

Bu da Fail-i Muhtar demektir. Ateizm ise iradeyi, amacı ve hikmeti kabul etmez. Bu sebeple maddeyi başı olmayan, kendi kendine işleyen ve mecburî bir varlık gibi tasvir eder. Böylece yaratıcı fikrinden kurtulmaya çalışır.

“Niçin Var?” Sorusunu Susturma Yöntemi

Maddeye ezeliyet verilmesinin bir diğer sebebi de **“Niçin var?” sorusunu susturmaktır.** Ezeli kabul edilen bir şeye bu soru sorulmaz; cevabı hazırdır: “Hep vardı.” Bu cevap zihni rahatlatır ama akli susturur. Oysa madde sonradan var olmuş denseseydi, “Kim yaptı, niçin yaptı, nasıl yaptı?” soruları kaçınılmaz hâle gelirdi. Maddeye ezeliyet vermek, bu soruları baştan iptal etmenin bir yoludur.

Sorumluluktan Kaçış Kapısı

Bu mesele sadece felsefî değil, aynı zamanda ahlâkî ve psikolojiktir. Çünkü bir Yaratıcı kabul edildiğinde, O’nun koyduğu bir düzen, bir hesap ve bir sorumluluk da kabul edilmiş olur. Madde ezeli denildiğinde ise emir yoktur, yasak yoktur, hesap yoktur. Bu yüzden maddeye

ezeliyet vermek, sorumluluktan kaçmanın da bir yoludur.

Bilim Burada Ateizmi Desteklemiyor

Üstelik bu görüş bilimle de desteklenmez. Modern bilim, evrenin bir başlangıcı olduğunu, zaman, mekân ve maddenin birlikte başladığını ve evrenin sürekli değiştiğini söylemektedir. Yani bilim ezeli madde fikrini değil, başlangıcı olan bir evreni göstermektedir. Buna rağmen ateist zihin bilime değil, ön kabule dayanır. O ön kabul şudur: “Tanrı yoktur.” Bu kabulden sonra geliştirilen her teori, bu ön kabule uydurulur.

Zorunlu Varlık Boşluğu Maddeyle Doldurulamaz

Felsefede mutlaka bir “zorunlu varlık” gerekir; var olmaması düşünölemeyen ve her şeyin dayandığı bir temel. Teizm bu temele Allah der. Ateizm ise bu boşluğu maddeyle doldurmaya çalışır. Ancak burada büyük bir çelişki vardır: Madde değişir, parçalanır ve yok olur. Değişen bir şey ise zorunlu olamaz.

Bu Bir Tercihtir, Delil Değil

Sonuç olarak, ateistler maddeye ezeliyet verdikleri için ateist değildir; ateist oldukları için maddeye ezeliyet verirler. Bu bir delil değil, bir pozisyon almadır. Bir ispat değil, bir kaçış noktasıdır. Maddeye ezeliyet vermek, aklî bir zorunluluk değil, ideolojik bir tercihtir.